

Brüssel, 8. juuni 2017
(OR. en)

10043/17

Institutsioonidevahelised
dokumendid:
2016/0370 (CNS)
2016/0372 (NLE)

FISC 130
ECOFIN 504
UD 145

MÄRKUS

Saatja: Eesistujariik

Saaja: Alaliste esindajate komitee / nõukogu

Komisjoni dok nr: 14820/16 FISC 207 ECOFIN 1111 IA 126
14821/16 FISC 208 ECOFIN 1112 IA 127

Teema:

- Ettepanek: nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul
- Ettepanek: nõukogu rakendusmäärus, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed

= Eesistujariigi kompromisstekst

Delegatsioonidele edastatakse lisas kõige uuem eesistujariigi kompromisstekst eespool nimetatud komisjoni ettepanekute kohta.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

¹ ELT C ..., ..., lk ...

² ELT C ..., ..., lk ...

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivis 2006/112/EÜ³ on sätestatud mittemaksukohustuslastele telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektroonilisi teenuseid osutavate maksukohustuslaste, kelle asukoht ei ole ühenduses, suhtes kohaldatavad käibemaksuga maksustamise erikorrad.
- (2) Nõukogu direktiivis 2009/132/EÜ⁴ on sätestatud käibemaksuvabastus väikese väärtusega väikesaadetiste impordi puhul.
- (3) 1. jaanuaril 2015 alanud kõnealuste erikordade hindamisel tuvastati mitmeid täiustamist vajavaid valdkondi. Esiteks tuleks vähendada selliste liikmesriigis asuvate mikroettevõtjate koormust, kes osutavad mõnikord kõnealuseid teenuseid teistes liikmesriikides ja peavad täitma käibemaksukohustust muus liikmesriigis kui nende asukohaliikmesriik. Seepärast tuleks kogu ühenduses kehtestada künnis, mille ulatuses on need teenused käibemaksuga maksustatavad ettevõtja asukohaliikmesriigis. Teiseks on väga koormav arve esitamise ja arvestuse pidamise nõude täitmine kõikides liikmesriikides, kus teenuseid osutatakse. Seega peaks ettevõtjate halduskoormuse vähendamiseks arvete esitamise eeskirjade puhul lähtuma erikorda kasutava teenuseosutaja registreerimisliikmesriigi eeskirjadest. Kolmandaks, maksukohustuslased, kelle asukoht ei ole ühenduses, kuid kes on käibemaksukohustuslasena registreeritud mõnes liikmesriigis (nt kuna nad teevad mõnikord selles liikmesriigis käibemaksuga maksustatavaid tehinguid), ei või kasutada nende maksukohustuslaste erikorda, kelle asukoht ei ole ühenduses, ega ka nende maksukohustuslaste erikorda, kelle asukoht on ühenduses. Seetõttu tehakse ettepanek, et kõnealustel maksukohustuslastel tuleks lubada kasutada selliste maksukohustuslaste jaoks ette nähtud erikorda, kelle asukoht ei ole ühenduses.

³ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

⁴ Nõukogu 19. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/132/EÜ direktiivi 2006/112/EÜ artikli 143 punktide b ja c rakendusala määratluse kohta seoses teatavate kaupade käibemaksuvabastusega nende lõplikul importimisel (ELT L 292, 10.11.2009, lk 5).

- (4) Lisaks on 1. jaanuaril 2015 kasutusele võetud telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektroonilisi teenuseid hõlmavate erikordade hindamine näidanud, et 20 päeva, mille jooksul käibedeklaratsioon tuleb pärast deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodi esitada, on liiga lühike, eelkõige telekommunikatsioonivõrgu, liidese või portaali kaudu osutatavate teenuste puhul, kui eeldatakse, et sellise võrgu, liidese või portaali kaudu osutatavaid teenuseid osutab võrgu, liidese või portaali käitaja, kes peab käibedeklaratsiooni täitmiseks koguma teabe iga üksiku teenuseosutaja käest. Hindamine on samuti näidanud, et nõue teha parandusi maksustamisperioodi käsitlevates käibedeklaratsioonides on maksukohustuslastele väga koormav, sest seetõttu peavad nad taasesitama mitmeid käibedeklaratsioone igas kvartalis. Seetõttu tuleks käibedeklaratsiooni esitamise tähtaega pikendada 20 päevalt 30 päevani alates maksustamisperioodi lõpust ning maksukohustuslastel tuleks lubada parandada käibedeklaratsioone järgmises deklaratsioonis, mitte selle maksustamisperioodi deklaratsioonis, millega parandused on seotud.
- (5) Vältimaks olukorda, et maksukohustuslased, kes osutavad muid teenuseid kui telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilisi teenuseid mittemaksukohustuslastele, peavad ennast käibemaksukohustuslasena registreerima igas liikmesriigis, kus need teenused on käibemaksuga maksustatud, peaksid liikmesriigid lubama selliseid teenuseid osutavatel maksukohustuslastel kasutada IT-süsteeme käibemaksukohustuslasena registreerimiseks ning käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks, mis võimaldaks neil nende teenuste eest käibemaksu deklareerida ja maksta ühes liikmesriigis.
- (6) Selgitamaks selliste sätete kohaldamisala, mis käsitlevad olukordi, kus kaupu ostetakse ja tarnitakse edasi järgmisele ostjale, tuleks osutada elektroonilise suhtluse uutele võimalustele, mille kaudu tehinguid tehakse, võttes arvesse tehnoloogia arengut.

- (7) Siseturu väljaarendamine, üleilmastumine ja tehnoloogiline areng on kaasa toonud elektroonilise kaubanduse ja seega ka kaupade kaugmüügi plahvatusliku kasvu, kusjuures kasvanud on kaupade kaugmüük nii ühest liikmesriigist teise kui ka kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest ühendusse. Direktiivide 2006/112/EÜ ja 2009/132/EÜ asjaomaseid sätteid tuleks selle arenguga kohandada, võttes arvesse sihtkohariigis maksustamise põhimõtet, vajadust kaitsta liikmesriikide maksutuluseid ning luua võrdsed tingimused asjaomaste ettevõtjate jaoks ja vähendada nende halduskoormust. Selliste telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektrooniliste teenuste erikorda, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis, tuleks seega laiendada ühendusesisesele kaupade kaugmüügile ning sarnane erikord tuleks kehtestada kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi puhul.
- (8) Ühendusesisesele kaupade kaugmüügi erikorda kasutavate ettevõtjate koormuse vähendamiseks tuleks välja jätta kohustus väljastada sellise müügi puhul arve. Õiguskindluse tagamiseks selliste ettevõtjate jaoks tuleks kõnealuste kaubatarnete kohta kindlaksmääravates eeskirjades selgelt sätestada, et neid kohaldatakse ka juhul, kui kaubad on veetud või lähetatud kaudselt tarnija eest või kui tarnija sekkub kaudselt kaupade vedamisse või lähetamisse.
- (9) Kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikorra kohaldamisala peaks piirduma üksnes selliste kaupade müügiga, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, millest alates nõutakse importimisel täielikku tollideklaratsiooni. Topeltnmaksustamise vältimiseks tuleks kasutusele võtta käibemaksust vabastamine kaupade impordil, mis deklareeritakse kõnealuse erikorra alusel. Selleks et vältida konkurentsi moonutamist ühenduses ja mujal asuvate tarnijate vahel ning vältimaks maksutulude vähenemist, on vaja välja jätta imporditavate kaupade käibemaksust vabastamine väikese väärtusega väikesaadetiste puhul, mis on sätestatud direktiivis 2009/132/EÜ.

- (10) Maksukohustuslasel, kes kasutab kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikorda, peaks olema võimalik määrata ühenduses asuv vahendaja, kes vastutab käibemaksu maksmise eest ja täidab erikorras sätestatud kohustusi tema nimel ja tema eest.
- (11) Liikmesriikide maksutulude kaitsmiseks peaks kõnealust erikorda kasutav maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses, olema kohustatud määrama vahendaja. Seda kohustust ei tuleks aga kohaldada siis, kui tema asukoht on riigis, kellega liit on sõlminud vastastikuse abi lepingu. Kõnealuste volituste puhul peaks kohaldama selgelt määratletud kriteeriumide ranget loetelu.
- (12) Selleks et tagada ühetaolised tingimused käesoleva direktiivi rakendamiseks seoses nende kolmandate riikide loetelu kehtestamisega, kellega liit on sõlminud vastastikuse abi lepingu, mis oma ulatuselt on sarnane nõukogu direktiivi 2008/55/EÜ⁵ ja nõukogu määruse (EL) nr 904/2010⁶ kohaste lepingutega, tuleks rakendamisolitused anda komisjonile. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁷. Kuna kolmandate riikide loetelu kehtestamine on otseselt seotud halduskoostööga käibemaksu valdkonnas, on asjakohane, et komisjoni abistab halduskoostöö alaline komitee, mis on loodud määruse (EL) nr 904/2010 artikliga 58.

⁵ Nõukogu 26. mai 2008. aasta direktiiv 2008/55/EÜ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 150, 10.6.2008, lk 28).

⁶ Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (13) Seoses elektroonilise kaubanduse plahvatusliku suurenemisega ja selle tagajärjel ühendusse imporditavate väikesaadetiste, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, kasvanud arvuga peaksid liikmesriigid süstemaatiliselt lubama kasutada impordi käibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorda. Kõnealust korda võib kohaldada juhul, kui kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikorda ei kasutata ja kui lõpptarbija ei ole valinud impordi standardmenetlust vähendatud käibemaksumäära kohaldamiseks.
- (14) Käesoleva direktiivi sätete kohaldamise kuupäeva puhul tuleks, kui see on asjakohane, võtta arvesse aega, mis on vajalik käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike meetmete kehtestamiseks ning selleks, et liikmesriigid saaksid kohandada oma käibemaksukohustuslasena registreerimise ning käibemaksu deklareerimise ja tasumise IT-süsteeme.
- (15) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt käibemaksukohustuste lihtsustamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ja seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (16) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta⁸ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või enama selgitava dokumendi, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.
- (17) Seepärast tuleks direktiive 2006/112/EÜ ja 2009/132/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

⁸ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. jaanuaril 2018

Alates 1. jaanuarist 2018 muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ järgmiselt.

(1) Artikkel 58 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 58

1. Järgmiste mittemaksukohustuslasele osutatavate teenuste osutamise kohaks on kõnealuse isiku asukoht, alaline elu- või asukoht või peamine elukoht:

- a) telekommunikatsiooniteenused;
- b) raadio- ja televisiooniringhäälinguteenused;
- c) elektrooniliselt osutatavad, eelkõige II lisas nimetatud teenused.

Kui teenuse osutaja ja teenuse saaja suhtlevad elektronposti teel, ei tähenda see iseenesest, et osutatav teenus on elektrooniliselt osutatav teenus.

2. Lõiget 1 ei kohaldata juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) teenuse osutaja asub või asukohta puudumisel omab alalist elu- või asukohta või peamist elukohta ainult ühes liikmesriigis ning
- b) teenuseid osutatakse teenuse saajale, kes asub mõnes teises liikmesriigis kui see, millele on osutatud punktis a, ning
- c) teenuste käibemaksuta koguväärtus ei ole jooksva kalendriaasta jooksul suurem kui 10 000 eurot või sellega võrdväärne summa liikmesriigi valuutas ning ei olnud seda ka eelmise kalendriaasta jooksul.

3. Kui kalendriaasta jooksul ületatakse lõike 2 punktis c osutatud künnis, kohaldatakse sellest hetkest alates lõiget 1.
 4. Liikmesriik, kelle territooriumil lõikes 2 osutatud teenuseosutajad asuvad või asukohta puudumisel omavad alalist elu- või asukohta või peamist elukohta, annab kõnealustele teenuseosutajatele õiguse valida, et teenuste osutamise koht määratakse kindlaks lõike 1 kohaselt, hõlmates igal juhul kahte kalendriaastat.
 5. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed, et jälgida, kas maksukohustuslane järgib lõigetes 2–4 osutatud tingimusi.
 6. Lõike 2 punktis c osutatud summa liikmesriigi valuutas arvutatakse kasutades Euroopa Keskpanga poolt käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäeval avaldatud vahetuskursi.“
- (2) Artikkel 219a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 219a

1. Arve väljastamise suhtes kohaldatakse V jaotise sätete kohaselt selle liikmesriigi eeskirju, mida loetakse kaubatarne tegemise või teenuste osutamise kohaks.
2. Erandina lõikest 1 kohaldatakse arve väljastamise suhtes:
 - a) selle liikmesriigi eeskirju, kus on kauba tarnija või teenuse osutaja ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht, kust tarnet teostatakse või teenust osutatakse, või sellise asukoha või püsiva tegevuskoha puudumisel selle liikmesriigi eeskirju, kus on kauba tarnija või teenuse osutaja alaline elu- või asukoht või peamine elukoht, juhul kui:

- i) kauba tarnija või teenuse osutaja asukoht ei ole liikmesriigis, mida V jaotise sätete kohaselt loetakse kaubarne tegemise või teenuste osutamise kohaks, või kui tema tegevuskoht kõnealusel liikmesriigis ei osale kaubatarne või teenuste osutamises artikli 192a punkti b tähenduses, ning kui isik, kes on kohustatud tasuma käibemaksu, on isik, kellele kaup tarnitakse või teenuseid osutatakse;
 - ii) kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht ei ole V jaotise sätete kohaselt ühenduses;
- b) selle liikmesriigi eeskirju, kus kauba tarnija või teenuse osutaja, kes kasutab ühte XII jaotise 6. peatükis osutatud erikordadest, on registreeritud.

Kui kauba tarnija või teenuse osutaja asukoht ei ole liikmesriigis, mida loetakse kaubarne tegemise või teenuste osutamise kohaks, ning kauba soetaja või teenuse saaja väljastab arve (endale arve koostamine) või kui ei kasutata ühte XII jaotise 6. peatükis osutatud erikordadest, kohaldatakse lõiget 1.

3. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse ilma, et see piiraks artiklite 244–248 kohaldamist.“

(3) Artikli 358a punkt 1 asendatakse järgmisega:

(1) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses“ – maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei ole ühenduse territooriumil;“.

(4) Artikli 361 lõike 1 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) tõend, et isiku ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei ole ühenduse territooriumil;“.

Artikkel 2

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. jaanuaril 2021

Alates 1. jaanuarist 2021 muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ järgmiselt.

(1) Lisatakse uus artikkel 14a:

- „1. Kui maksukohustuslane teeb elektrooniliste liideste (nt turud, platvormid, portaalid ja muud sarnased vahendid) abil võimalikuks kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, loetakse, et kõnealune maksukohustuslane on saanud need kaubad ja tarninud need ise edasi kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügina.
2. Kui maksukohustuslane tagab artikli 33 lõikes 1 osutatud kaupade kaugmüügi jaoks ladustamisprotseduurid koos kättetoimetamise või edasisaatmisega või ilma nendeta ning neid kaupu ei pakuta elektrooniliste liideste abil, nagu turud, platvormid, portaalid ja muud sarnased vahendid, loetakse, et kõnealune maksukohustuslane on saanud need kaubad ja tarninud need ise edasi kaupade kaugmüügina.“

(2) Artiklit 33 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Erandina artiklist 32 käsitatakse tarnija või tema eest tegutseva isiku poolt või tarnija kaudsel sekkumisel muust liikmesriigist kui kaupade lähetamise või veo sihtliikmesriigist lähetatud või veetud kaupade tarnekohana kohta, kus kaubad asuvad soetajale lähetamise või veo lõpus, kui on täidetud järgmised tingimused:“

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Kui kaubad lähetatakse või veetakse kolmandalt territooriumilt või kolmandast riigist ning tarnija või tema eest tegutsev vahendaja impordib need kaupade lähetamise või veo sihtliikmesriiki, loetakse kaubad tarnituks selles liikmesriigis, tingimusel, et nende kaupade käibemaksu deklareeritakse XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorra alusel.“

(3) Artikkel 34 jäetakse välja.

(4) Artikkel 35 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 35

Artikli 33 sätteid ei kohaldata artikli 311 lõike 1 punktides 1–4 määratletud kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektsiooni- ja antiikesemete tarnete ega ka artikli 327 lõikes 3 määratletud kasutatud veovahendite tarnete suhtes, mida maksustatakse käibemaksuga nendes valdkondades kehtiva erikorra kohaselt.“

(5) Artikli 58 lõiked 2–6 jäetakse välja.

(6) V jaotisesse lisatakse 3a. peatükk:

„3a. peatükk

Künnis maksukohustuslaste puhul, kes tarnivad artikli 33 lõikega 1 hõlmatud kaupu ja osutavad artikliga 58 hõlmatud teenuseid

Artikkel 59c

1. Artikli 33 lõiget 1 ja artiklit 58 ei kohaldata juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) kauba tarnija või teenuse osutaja asub või asukohta puudumisel omab alalist elu- või asukohta või peamist elukohta ainult ühes liikmesriigis ning
 - b) teenuseid osutatakse või kaupu lähetatakse või veetakse klientidele, kes asuvad mõnes teises liikmesriigis kui see, millele on osutatud punktis a, ning
 - c) käesolevate sätetega hõlmatud tarnete või teenuste käibemaksuta koguväärtus ei ole jooksva kalendriaasta jooksul suurem kui 10 000 eurot või sellega võrdväärne summa liikmesriigi valuutas ning ei olnud seda ka eelmise kalendriaasta jooksul.
2. Kui kalendriaasta jooksul ületatakse lõike 1 punktis c osutatud künnis, kohaldatakse sellest hetkest alates artikli 33 lõiget 1 ja artiklit 58.
3. Liikmesriik, kelle territooriumil kaubad asuvad lähetamise või veo alguses või kus asuvad maksukohustuslased, kes osutavad telekommunikatsiooni-, raadio- ja televisiooniringhäälinguteenuseid ning elektroonilisi teenuseid, annab maksukohustuslastele, kes tarnivad lõikele 1 vastavaid tooteid või osutavad lõikele 1 vastavaid teenuseid, õiguse valida, et tarnete või teenuste asukoht määratakse kindlaks kooskõlas artikli 33 lõikega 1 ja artikliga 58, hõlmates igal juhul kahte kalendriaastat.

4. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed, et jälgida, kas maksukohustuslane järgib lõigetes 1–3 osutatud tingimusi.
5. Lõike 1 punktis c osutatud summa liikmesriigi valuutas arvutatakse kasutades Euroopa Keskpanga poolt käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäeval avaldatud vahetuskurssi.“
- (7) Artikli 143 lõikesse 1 lisatakse punkt ca:
- „ca) selliste kaupade import, mille käibemaks deklareeritakse XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorra alusel ning kui impordi liikmesriigi pädevale tolliasutusele on hiljemalt impordideklaratsiooni esitamisel esitatud tarnijale või tema eest tegutsevale vahendajale artikli 369q alusel antud käibemaksukohustuslasena registreerimise number.“
- (8) Artiklisse 178 lisatakse punkt g:
- „g) kui ta peab XII jaotise 6. peatüki 4. jao kohaldamise korral tasuma käibemaksu teenuse saaja või kauba soetajana, peab tal olema arve või seda asendav dokument, mille on väljastanud erikorda kasutatav maksukohustuslane või, kui see on asjakohane, selle vahendaja, ning kus on selgelt kirjas makstud käibemaks ning artikli 369q alusel antud käibemaksukohustuslasena registreerimise number.“
- (9) Artikli 220 lõike 1 punkt 2 asendatakse järgmisega:
- „(2) artiklis 33 osutatud kaubatarned, välja arvatud juhul, kui maksukohustuslane kasutab XII jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud erikorda;“.
- (9a) Artikli 207 esimene lõik asendatakse järgmisega:
- „Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selleks, et tagada, et isikud, kes artiklite 194–197, artiklite 199 ja 204 ning artikli 369l lõike 3 kohaselt loetakse olevat kohustatud tasuma käibemaksu maksukohustuslase asemel, kelle asukoht ei ole asjaomase riigi territooriumil, täidaksid käesolevas jaos sätestatud maksekohustusi.“

(10) XII jaotise 6. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Mittemaksukohustuslastele teenuseid osutavate või kaupu kaugmüüvate maksukohustuslaste, kelle asukoht ei ole ühenduses, suhtes kohaldatavad erikorrad“.

(11) Artiklit 358 muudetakse järgmiselt:

- a) punktid 1, 2 ja 3 jäetakse välja;
- b) lisatakse punkt 3a:

„(3a) „kaupade kaugmüük“ – selliste kaupade müük, mille tarnekohta reguleeritakse artikli 33 lõikega 1, ja selliste kaupade müük, mis sisalduvad saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot ja mille tarnekohta reguleeritakse artikli 33 lõikega 2;“.

(12) 2. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Maksukohustuslaste, kelle asukoht ei ole ühenduses, osutatavate teenuste erikord“.

(13) Artiklisse 358a lisatakse punkt 3:

„(3) „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, mida loetakse V jaotise 3. peatüki kohaselt teenuste osutamise kohaks;“.

(14) Artikkel 359 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 359

Liikmesriigid lubavad kasutada käesolevat erikorda maksukohustuslastel, kelle asukoht ei ole ühenduses ja kes osutavad teenuseid liikmesriigis asuvale või seal alalist elu- või asukohta või peamist elukohta omavale mittemaksukohustuslasele. Käesolevat erikorda kohaldatakse kõikide selliste ühenduses osutatavate teenuste suhtes.“

(15) Artikli 363 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) maksukohustuslane teatab kõnealusele liikmesriigile, et ta ei osuta enam selle erikorraga hõlmatud teenuseid;“.

(16) Artiklid 364 ja 365 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 364

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses, esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendriaasta kvartali kohta, olenemata sellest, kas selle erikorraga hõlmatud teenuseid on osutatud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse 30 päeva jooksul pärast deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodi lõppu.

Artikkel 365

Käibedeklaratsioonis märgitakse käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, maksustamisperioodil osutatud, käesoleva erikorraga hõlmatud teenuste käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksumäära puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksumäärad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa.

Kui käibedeklaratsioonis on vaja teha pärast selle esitamist muudatusi, lisatakse need muudatused järgmise deklaratsiooni hiljemalt kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 364. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane tarbimisliikmesriik, maksustamisperiood ja käibemaksusumma, mille puhul muudatus on vajalik.“

(17) Artikkel 368 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 368

Käesolevat erikorda kasutaval maksukohustuslasel, kelle asukoht ei ole ühenduses, ei ole õigust käesoleva direktiivi artikli 168 alusel käibemaksu maha arvata. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 punktist 1 tehakse talle tagasimakse vastavalt kõnealusele direktiivile. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõikeid 2 ja 3 ning artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud selle erikorraga hõlmatud teenustega.

Kui käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane peab end registreerima liikmesriigis käesoleva erikorraga hõlmamata tegevusega seoses, arvab ta artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha käibemaksu, mis on tekkinud selles liikmesriigis seoses käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega.“

(18) XII jaotise 6. peatüki 3. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Erikord ühendusesisese kaupade kaugmüügi ja teenuste puhul, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis“.

(19) Artiklit 369a muudetakse järgmiselt:

a) Lisatakse punkt 1a:

„(1a) „ühendusesisene kaupade kaugmüük“ – selliste kaupade müük, mis on lähetatud või veetud tarnija poolt või tema eest või tema kaudsel sekkumisel muust liikmesriigist kui kaupade lähetamise või veo sihtliikmesriigist, mida reguleeritakse artikli 33 lõikega 1;“

b) lisatakse punkt 3:

„(3) „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, kus V jaotise 3. peatüki kohaselt toimub teenuste osutamine, või ühendusesisese kaupade kaugmüügi puhul liikmesriik, kus kaupade lähetamine või vedu soetajale lõpeb.“

(20) Artiklid 369b ja 369c asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369b

Liikmesriigid lubavad käesolevat erikorda kasutada igal maksukohustuslasel, kes tegeleb ühendusesisese kaupade kaugmüügiga, ja igal maksukohustuslasel, kelle asukoht ei ole tarbimisliikmesriigis ja kes osutab teenuseid mittemaksukohustuslasele. Käesolevat erikorda kohaldatakse kõikide selliste ühenduses tarnitavate kaupade ja osutatavate teenuste suhtes.

Artikkel 369c

Maksukohustuslane teavitab registreerimisliikmesriiki, kui ta alustab oma käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatavat tegevust ning kui ta sellise tegevuse lõpetab või kui ta muudab seda tegevust viisil, et ta ei vasta enam käesoleva erikorra kasutamise tingimustele. Sellekohane teave saadetakse elektrooniliselt.“

(21) Artiklit 369e muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Registreerimisliikmesriik arwab maksukohustuslase erikorrast välja mis tahes järgmisel juhul:“

b) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kui maksukohustuslane teatab, et ta enam ei teosta käesoleva erikorraga hõlmatud ühendusesisest kaupade kaugmüüki ja teenuste osutamist;“.

(22) Artiklid 369f ja 369g asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369f

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendriaasta kvartali kohta, olenemata sellest, kas selle erikorraga hõlmatud ühendusesisene kaupade kaugmüük või teenuste osutamine on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse 30 päeva jooksul pärast deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodi lõppu.

Artikkel 369g

1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369d osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, maksustamisperioodil käesoleva erikorraga hõlmatud ühendusesisese kaupade kaugmüügi teel tarnitud kaupade ja osutatud teenuste käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksumäära puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksumäärad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa. Käibedeklaratsioon sisaldab ka varasemate maksustamisperioodidega seotud muudatusi vastavalt käesoleva artikli lõikele 4.
2. Kui käesoleva erikorraga hõlmatud ühendusesisese kaupade kaugmüügi puhul lähetatakse või veetakse kaubad muudest liikmesriikidest kui registreerimisliikmesriigist, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka sellise müügi koguväärtust iga liikmesriigi kohta, kust kaubad on lähetatud või veetud, koos individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga või maksuviitenumbriga, mille on väljastanud iga asjaomane liikmesriik. Käibedeklaratsioon peab sisaldama kõnealust teavet iga liikmesriigi kohta, mis ei ole registreerimisliikmesriik, tarbimisliikmesriigi kaupa eraldi välja tooduna.

3. Kui käesoleva erikorra alusel teenuseid osutaval maksukohustuslasel on lisaks registreerimisliikmesriigis asuvale püsivale tegevuskohale veel üks püsiv tegevuskoht või mitu püsivat tegevuskohta, kust teenuseid osutatakse, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka iga liikmesriigi kohta, kus maksukohustuslasel on tegevuskoht, tarbimisliikmesriigi kaupa eraldi välja tooduna selliste teenuste koguväärtust koos individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga või selle tegevuskoha maksuviitenumbriga.
4. Kui käibedeklaratsioonis on vaja teha pärast selle esitamist muudatusi, lisatakse need muudatused järgmise deklaratsiooni hiljemalt kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 369f. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane tarbimisliikmesriik, maksustamisperiood ja käibemaksusumma, mille puhul muudatus on vajalik.“

(23) Artikli 369h lõike 1 teise lõigu teine lause asendatakse järgmisega:

„Kui kaupu on tarnitud või teenuseid on osutatud muudes valuutades, kasutab käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane käibedeklaratsiooni koostamisel maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi.“

(24) Artikli 369i esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane tasub käibemaksu, viidates seejuures vastavale käibedeklaratsioonile, hiljemalt enne deklaratsiooni esitamise tähtaja möödumist.“

(25) Artikkel 369j asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369j

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane ei või selle erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega seoses arvata käesoleva direktiivi artikli 168 alusel maha käibemaksu, mis on tekkinud tarbimisliikmesriigis. Olenemata direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 punktist 1 ja artiklist 3, tehakse talle tagasimakse vastavalt kõnealusele direktiivile.

Kui käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane peab end registreerima liikmesriigis käesoleva erikorraga hõlmamata tegevusega seoses, arvab ta artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha käibemaksu, mis on tekkinud selles liikmesriigis seoses käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega.“

(26) Artikli 369k lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane peab selle erikorraga hõlmatud tehingute üle arvestust. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et tarbimisliikmesriigi maksuhalduril oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust.“

(27) XII jaotise 6. peatükki lisatakse 4. jagu:

„4. jagu

Kolmandatest riikidest või kolmandatelt territooriumidelt imporditud kaupade kaugmüügi erikord

Artikkel 369l

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude ühenduse sätete kohaldamist:

- (1) „kolmandatest riikidest või kolmandatelt territooriumidelt imporditud kaupade kaugmüük“ – selliste kaupade müük, mis sisalduvad saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot ning mille tarnekohta reguleeritakse artikli 33 lõikega 2;
- (2) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses“ – maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei paikne ühenduse territooriumil;
- (3) „vahendaja“ – ühenduses asuv isik, kelle maksukohustuslane, kes tegeleb kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga, on määranud isikuks, kes on kohustatud tasuma käibemaksu ning täitma käesolevas erikorras sätestatud kohustusi maksukohustulase nimel ja eest.
- (4) „registreerimisliikmesriik“ –
 - a) kui maksukohustulase asukoht ei ole ühenduses, siis liikmesriik, milles ta otsustab end registreerida;
 - b) kui maksukohustulase ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, aga tal on ühenduses üks püsiv tegevuskoht või mitu püsivat tegevuskohta, siis püsiva tegevuskoha liikmesriik, mille kohta maksukohustuslane märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda;
 - c) kui maksukohustulase ettevõtte asukoht on liikmesriigis, siis see liikmesriik;
 - d) kui vahendaja ettevõtte asukoht on liikmesriigis, siis see liikmesriik;
 - e) kui vahendaja ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, aga tal on ühenduses üks püsiv tegevuskoht või mitu püsivat tegevuskohta, siis püsiva tegevuskoha liikmesriik, mille kohta vahendaja märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda;

- (5) „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, kus lõpeb kaupade lähetamine või vedu soetajale.

Artikkel 369m

1. Liikmesriigid lubavad käesolevat erikorda kasutada järgmistel maksukohustuslastel, kes tegelevad kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga:
 - a) iga ühenduses asuv maksukohustuslane, kes tegeleb kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga;
 - b) iga ühenduses või väljaspool ühendust asuv maksukohustuslane, kes tegeleb kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga ja keda esindab ühenduses asuv vahendaja;
 - c) iga maksukohustuslane, kes asub kolmandas riigis, kellega liit on sõlminud vastastikuse abi lepingu, mis on oma ulatuselt sarnane nõukogu direktiivi 2008/55/EÜ* ja nõukogu määruse (EL) nr 904/2010 kohaste lepingutega, ja kes teostab kaupade kaugmüüki kõnealuselt kolmandast riigist;
 - d) maksukohustuslane ei või korruga määrata rohkem kui ühe vahendaja.
- [2. Erandina lõikest 1 on maksukohustuslane, keda käsitatakse artikli 14a kohaselt tarnijana, kohustatud kasutama käesolevat erikorda.]
3. Komisjon võtab vastu rakendusakti, millega kehtestatakse käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud kolmandate riikide loetelu. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu kooskõlas määruse (EL) nr 182/2011 artiklis 5 osutatud kontrollimenetlusega ja selles tähenduses on komitee määruse (EL) nr 904/2010 artikli 58 alusel loodud komitee.

* Nõukogu 26. mai 2008. aasta direktiiv 2008/55/EÜ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 150, 10.6.2008, lk 28).

Artikkel 369n

Kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi puhul, mille korral deklareeritakse käibemaks käesoleva erikorra kohaselt, tekib maksustatav teokoosseis ja käibemaks muutub sissenõutavaks tarnimise hetkel. Kaubad loetakse tarnituks hetkel, mil makse on vastu võetud.

Artikkel 369o

Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane või tema eest tegutsev vahendaja teavitab registreerimisliikmesriiki, kui tema tegevus selle erikorra raames algab, lõpeb või muutub sel määral, et ta ei vasta enam käesoleva erikorra kasutamise tingimustele. Kõnealune teave edastatakse elektrooniliselt.

Artikkel 369p

- 1 Maksukohustuslane, kes ei kasuta vahendajat, esitab enne käesoleva erikorra kasutama hakkamist registreerimisliikmesriigile järgmise teabe:
 - a) nimi;
 - b) postiaadress;
 - c) elektronpostiaadress ja veebisaidid;
 - d) käibemaksukohustuslasena registreerimise number või riiklik maksuviitenumber.
2. Vahendaja esitab enne ühe või mitme maksukohustuslase eest käesoleva erikorra kasutama hakkamist registreerimisliikmesriigile järgmise teabe:
 - a) nimi;
 - b) postiaadress;

- c) elektronpostiaadress ja veebisaidid;
 - d) käibemaksukohustuslasena registreerimise number;
 - e) tema poolt esindatavate maksukohustuslaste nimekiri, kus on ära toodud nende postiaadress, elektronposti aadress ja veebisaidid ning käibemaksukohustuslasena registreerimise number või riiklik maksuviitenumber.
3. Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane või, kui see on asjakohane, tema vahendaja teatab registreerimisliikmesriigile esitatud teabe kõikidest muudatustest.

Artikkel 369q

1. Registreerimisliikmesriik annab käesolevat erikorda kasutavale maksukohustuslasele individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrini ning teavitab teda sellest elektrooniliselt.
2. Registreerimisliikmesriik annab käesolevat erikorda kasutava maksukohustuslase eest tegutsevale vahendajale individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrini ning teavitab teda sellest elektrooniliselt. Kui vahendaja tegutseb rohkem kui ühe maksukohustuslase eest, kohaldatakse seda registreerimisnumbrit kõigi maksukohustuslastega seotud vahendaja tegevuste puhul selle erikorra raames.
3. Lõigete 1 ja 2 kohaselt antud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit kasutatakse ainult käesoleva erikorra puhul.

Artikkel 369r

1. Registreerimisliikmesriik arvab maksukohustuslase registrist välja, kui:
 - a) maksukohustuslane teatab registreerimisliikmesriigile, et ta ei tegele enam kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga;

- b) võib muul viisil eeldada, et kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük on lõppenud;
- c) maksukohustuslane ei täida enam käesoleva erikorra kasutamiseks vajalikke tingimusi;
- d) maksukohustuslane rikub pidevalt käesoleva erikorra eeskirju.

2. Registreerimisliikmesriik arvab vahendaja registrist välja, kui:

- a) kahe järjestikuse kalendrikvartali jooksul ei ole ta tegutsenud vahendajana käesolevat erikorda kasutava maksukohustuslase eest;
- b) ta ei täida enam muid vahendajana tegutsemise tingimusi;
- c) ta rikub pidevalt käesoleva erikorra eeskirju.

Artikkel 369s

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendriaasta kvartali kohta, olenemata sellest, kas kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse 30 päeva jooksul pärast deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodi lõppu.

Kui käibedeklaratsioon on esitatud esimese löigu kohaselt, ei kehtesta liikmesriigid importimisel käibemaksu seisukohast mingeid täiendavaid kohustusi või muid formaalsusi.

Artikkel 369t

1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369q osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, maksustamisperioodil kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksumäära puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksumäärad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa.

2. Kui käibedeklaratsioonis on vaja teha pärast selle esitamist muudatusi, lisatakse need muudatused järgmise deklaratsiooni hiljemalt kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 369s. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane tarbimisliikmesriik, maksustamisperiood ja käibemaksusumma, mille puhul muudatus on vajalik.
3. Vahendaja, kelle on määranud rohkem kui üks käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane, ei pea käibedeklaratsioonis eraldi täpsustama tarneid, mida tegi iga maksukohustuslane, kelle käibemaksu tasumise eest ta vastutab.

Artikkel 369u

1. Käibedeklaratsioon koostatakse eurodes.

Liikmesriigid, kes ei ole eurot kasutusele võtnud, võivad nõuda, et käibedeklaratsioon koostataks nende riigi valuutas. Kui kaupu on tarnitud muudes valuutades, kasutab käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja käibedeklaratsiooni koostamisel maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi.

2. Ümberarvestamisel kasutatakse vahetuskursse, mis Euroopa Keskpank on kõnealuse päeva kohta avaldanud, või kui selle päeva kohta ei ole kurssi avaldatud, siis järgmise avaldamispäeva vahetuskursse.

Artikkel 369v

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja tasub käibemaksu, viidates seejuures vastavale käibedeklaratsioonile, hiljemalt enne deklaratsiooni esitamise tähtaja möödumist.

Makse kantakse üle eurodes pangakontole, mille on määranud registreerimisliikmesriik.

Liikmesriigid, kes ei ole eurot kasutusele võtnud, võivad nõuda maksu tasumist pangakontole nende riigi valuutas.

Artikkel 369w

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane ei või selle erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega seoses arvata käesoleva direktiivi artikli 168 alusel maha käibemaksu, mis on tekkinud tarbimisliikmesriikides. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 punktist 1 ning direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 punktist 1 ja artiklist 3, tehakse talle tagasimakse vastavalt kõnealustele direktiividele. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõikeid 2 ja 3 ning artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud selle erikorraga hõlmatud kaupadega.

Kui käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane peab end registreerima liikmesriigis käesoleva erikorraga hõlmamata tegevusega seoses, arvab ta artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha käibemaksu, mis on tekkinud selles liikmesriigis seoses käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega.

Artikkel 369x

1. Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane peab selle erikorraga hõlmatud tehingute üle arvestust. Vahendaja peab arvestust iga maksukohustulase kohta, keda ta esindab. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et tarbimisliikmesriigi maksuhalduril oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust.
2. Lõikes 1 nimetatud arvestusandmed tuleb registreerimisliikmesriigile ja tarbimisliikmesriigile nõudmise korral elektrooniliselt kättesaadavaks teha.

Neid andmeid säilitatakse kümme aastat alates tehingu toimumise aasta lõpust.“

(28) XII jaotisesse lisatakse 7. peatükk:

„7. PEATÜKK

Käibemaksu deklareerimise ja tasumise erikord

Artikkel 369y

Kui selliste kaupade importimisel, mis sisalduvad saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, ei kasutata 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda, lubab impordi liikmesriik isikul, kes esitab kaubad tollile isiku eest, kellele kaup on ühenduse territooriumil saadetud, kasutada käibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorda kaupade puhul, mille lähetamine või vedu lõpeb asjaomasel liikmesriigis.

Artikkel 369z

1. Käesoleva erikorra puhul kohaldatakse järgmist:
 - a) isik, kellele kaup on saadetud, vastutab käibemaksu tasumise eest;
 - b) ühenduse territooriumil kaupa tollile esitav isik vastutab käibemaksu kogumise eest isikult, kellele kaup on saadetud, ja selle käibemaksu tasumise eest.
2. Liikmesriigid näevad ette, et isik, kes kauba ühenduse territooriumil tollile esitab, võtab asjakohased meetmed, et tagada korrektne käibemaksu maksmine isiku poolt, kellele kaup on saadetud.

Artikkel 369za

Erandina artikli 94 lõikest 2 kohaldatakse käesoleva erikorra kasutamisel impordi liikmesriigi harilikku käibemaksumäära.

Artikkel 369zb

1. Liikmesriigid lubavad, et käesoleva erikorra kohaselt kogutud käibemaks esitatakse elektrooniliselt igakuises deklaratsioonis. Deklaratsioonis näidatakse asjaomase kalendrikuu jooksul kogutud käibemaksu kogusumma.
2. Liikmesriigid nõuavad, et lõikes 1 nimetatud käibemaks makstakse impordile järgneva kuu lõpus.
3. Käesolevat erikorda kasutavad isikud peavad selle erikorraga hõlmatud tehingute üle arvestust ajavahemiku jooksul, mille määrab impordi liikmesriik. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et impordi liikmesriigi maksuhalduril oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust, ning need tuleb impordi liikmesriigile nõudmise korral elektrooniliselt kättesaadavaks teha.

Artikkel 369zc

1. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 358 lõikes 3a, artikli 369l lõikes 1 ja artiklis 369y osutatud eurodes väljendatud summade väärtus riigi valuutas määratakse kindlaks kord aastas kooskõlas direktiiviga 2009/132/EÜ. Selleks kasutatakse oktoobri esimese tööpäeva kurssi ja fikseeritud väärtus jõustub järgmise aasta 1. jaanuaril.
2. Liikmesriigid võivad eurode omavaluutasse konverteerimisel saadud summad ümardada.
3. Liikmesriigid võivad jätta lõikes 1 sätestatud iga-aastase kohandamise ajal kehtivad maksuvabastussummad muutmata, kui eurodes väljendatud maksuvabastussummade ümberarvutamised enne lõikes 2 sätestatud ümardamist tooksid kaasa riigi valuutas väljendatud summa vähem kui 5 % suuruse muutuse või kõnealuse summa vähenemise.“

Artikkel 3

Direktiivi 2009/132/EÜ muutmine

Alates 1. jaanuarist 2021 jäetakse välja direktiivi 2009/132/EÜ IV jaotis.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad hiljemalt 31. detsembriks 2017 käesoleva direktiivi artikli 1 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad hiljemalt 31. detsembriks 2020 käesoleva direktiivi artiklite 2 ja 3 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad käesoleva direktiivi artikli 1 järgimiseks vajalikke sätteid alates 1. jaanuarist 2018.

Nad kohaldavad käesoleva direktiivi artiklite 2 ja 3 järgimiseks vajalikke sätteid alates 1. jaanuarist 2021.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Nõukogu nimel

eesistuja

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,⁹ eriti selle artiklit 397,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu rakendusmääruses (EL) nr 282/2011¹⁰ on ette nähtud üksikasjalikud sätted kliendi eeldatava asukoha tõendamiseks, et teha kindlaks mittemaksukohustuslasele telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektrooniliselt osutatavate teenuste osutamise koht.
- (2) Kliendi eeldatava asukoha tõendamise nõude kohaldamise hindamisest nähtub, et maksukohustuslase jaoks, kelle asukoht on liikmesriigis ja kes osutab selliseid teenuseid teises liikmesriigis asuvale mittemaksukohustuslasele, on teatavatel tingimustel oma kliendi asukoha või alalise elu- või asukoha või peamise elukoha kohta kahe mittevasturääkiva tõendi saamine väga koormav.

⁹ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

¹⁰ Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

- (3) See koorem on eriti suur väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks. Ühe tõendi esitamise nõue peaks lihtsustama kohustuste täitmist selliste ettevõtjate jaoks, kelle ühendusesisesed teenused teistes liikmesriikides asuvatele klientidele jäävad allapoole teatavat künnist.
- (4) Kliendi asukoha tõendamise nõude lihtsustamine täiendab nõukogu direktiivi [...] /EL¹¹ artikliga 1 direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikordadesse sisse viidud muudatusi ja seetõttu tuleks seda kohaldada samast kuupäevast alates.
- (5) Seepärast tuleks rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Rakendusmääruse (EL) nr 282/2011 artiklisse 24b lisatakse teine ja kolmas lõik järgmises sõnastuses:

„Esimese lõigu punkti d kohaldamisalasse kuuluvate teenuste puhul, juhul kui teenuste, mida maksukohustuslane osutab oma liikmesriigis asuvast ettevõtte asukohast või püsivast tegevuskohast, koguväärtus ilma käibemaksuta ei ületa jooksva ja eelmise kalendriaasta jooksul 100 000 eurot või sellega võrdväärset summat liikmesriigi vääringus, eeldatakse, et kliendi asukoht, alaline elu- või asukoht või peamine elukoht on koht, mille teenuse osutaja on sellena kindlaks teinud ühe artikli 24f punktides a–e loetletud tõendi alusel, mille on esitanud teenuste osutamises osalev isik, v.a teenuse osutaja või klient.

Kui kalendriaasta jooksul saavutatakse teises lõigus ette nähtud künnis, siis ei kohaldata seda lõiku sellest ajast alates kuni sellise ajani, mil kõnealuses lõigus ette nähtud tingimused on taas täidetud.

¹¹ Nõukogu [...] direktiiv [...] /EL, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul.

Vastav summa liikmesriigi vääringus arvutatakse kasutades Euroopa Keskpanga poolt käesoleva määruse vastuvõtmise kuupäeval avaldatud vahetuskurssi.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2018.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel

eesistuja
